

Nemzeti kapitalimust

(Folytatás az 1. oldalról)

Magyarországon ugyanis nemcsak a piacon jelentkező spekuláció, hanem a politikában is. És ez, mármint a politikai spekuláció láthatóan még veszélyesebb, és még nagyobb károkat okoz, mint a piaci spekuláció.

„A kormányzati spekuláció valójában magánügyként kezeli az ország gazdaságát, magáncélokot és magánérdekeket érvényesít. De az én fölfogásom szerint a politikai spekuláció körébe tartoznak a különféle privátizációs ügyletek is, amelyeknek bevételeit a kormányzat sohasem a magyar gazdaság élénkítésére fordított. Vagy gondolhatunk a politikai spekuláció részeként a nyakló nélkül fölvetett külföldi hitelekre, amely külföldi hitelekkel a magyar termelőgazdaság szintén nem látott semmit. De ami talán még ennél is nagyobb baj, és a legsúlyosabb kár, amit a politikai spekuláció okozott a mi hazánknak, az az, hogy mostanra az emberek egész egyszerűen nem hisznek a magyar gazdaságban. Régóta azt tapasztalják, nem érdemes vállalkozni, nem érdemes dolgozni, nem érdemes becsületes munkából és vállalkozásból jutni valamire – leginkább ügyeskedni meg spekulálni érdemes. Ezért mennek el egyre nagyobb számban a tehetséges és ambíciós fiatalok, ezért menekül a külföldi tőke is immár; sőt most már magyar vállalkozók is azért keresnek más országban cégközpontokat maguknak, mert egész egyszerűen már ők is egyre kevésbé vagy egyáltalán nem hisznek a saját, hazai, vagyis magyar gazdaságukban.”

Sok támadás éri Orbán Viktort, mint a következő kormányzat várományosát, hogy nem ad részletes programot. Amit a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Gazdasági évnvtőjében elmondott, az – bár nem részletes, de – olyan program, aminek a részletei maguktól értetődőek. A magyar gazdaságot nemzeti alapra kell helyezni. A magyar kapitalizmusnak elkötelezetten magyarérdekűnek, nemzetinek kell lennie.

Hazánk forráshiányos, kusza költségvetésének tervét elfogadta az összenőtt koalíció (MSZP-MDF-SZDSZ) egy híján minden képviselője. Őt a pártja pénzbüntetéssel sújtja. Ez is a pártkasszába megy, nem a költségvetés mérlegének súlyhiányos serpenyőjébe. Ezután kiderült, hogy a jövőre bejövő adókból előlegezik meg a kórházak ideai adósságának jelentős részét. A 2010-es adókat - akivel tudják (számos állami vállalat mellett pl. a Magyar Villamos Művek 20 milliárdja) - még az idén befizettetik. Ugyanakkor ki tudja még ma, mekkora hitel-visszafizetési kötelezettséget talál majd az üres kasszában a következő kormány pénzügyminisztere. A felelősök és a sikkasztók, valamint a kiemelt jövedelmű szerződéses harcostársaik már most elkezdték ócsárolni Orbán Viktort, ha elpazallja azt a rengeteg költségvetési tartalékot (200 milliárd Ft), amit a büdöse azért terveztek be, hogy február-márciusban legyen miből osztogatni annak az éhező rétegnek, amelyre a választások napján jogosan számít az MSZP-SZDSZ-katvasz.

Van olyan alföldi város, ahol már

„Ha Orbán el nem pazallja”

anyira előre látnak a szocialisták, hogy az általuk vezetett önkormányzat (a jövő évi költségvetés terhére) már az idén kiosztotta a 2010-es év díszpolgári kitüntetését is. Egy volt munkásörnek. Október 23-án!

A nemzeti oldalon álló vagy teljesen független közgazdászok el sem tudják ma még képzelni, miféle trükkök százaát adoptálja Gyurcsánytól és Veres Jánostól a Bajnai-kabinet sise-rahada. Emlékezzünk csak hogy a 20 milliárd eurós hitelt is úgy vették fel tavaly, hogy 2010. márciusig elköltik, és májustól kell megkezdeni a törlesztést. Az unió csak később döbönt rá, hogy ez így nem „gilt”, mert ha kormányváltás lesz, akkor az új vezetést evvel szakadéka lökik.

Az sem lehetetlen, hogy a bukott kormány tisztviselőit előre kifizeti vagy megjutalmazza „a hosszú évek eredményes munkájáért”. A kabinet és a társadalomkutató intézetek sora

feléli az év első három hónapjában egész évi keretét. Minden szocialista vezetésű falu, város, kistérség, régió és az egyetlen megye akkora hiteleket vesz fel az év első hónapjaiban, hogy abba az utódok belerokkannak. Részvényeiket euróra váltják, és külföldi bankokban, beruházásokban helyezik el... Ha menekülni kell - Kun Béla útján -, legyen elég az unokáknak is, akik már ma Angliában, Amerikában, Izraelben vagy éppen Németországban tanulgatnak. És azután onnan kezdenek el kiabálni, fröcskölni, vádaskodni: „Az Orbán-fiúk nem értenek az államkasszához! Belebuktak a váltságkezelésbe. Elfogyott a zsozsó? Nem kaptok levegőt?” És az ATV képernyőjén megjelenik Bokros, Petschnig, Bauer Tamás és Veres János (a műsorvezető Kuncze Gábor), és kórusban kérdezik:

Tolvaj banda! Hol a pénz?

Nádor István (KAPU)

Közösségi műhely – Sydney

A közgyűlés résztvevői (Nt. Péterffy Kund felvétele)

A NSW-i Magyar Szövetség február 11-i közgyűlésén, Nagy László örökös tiszteletbeli tag korelnökségével, az alábbi vezetőség lett megválasztva:

Elnök: Kardos Béla OAM

Alelnökök: Kozák Magda és v. Tassányi József

Főtitkár: Ilosvay-Egyed Katalin

Titkár: Mikes Márta

Pénztáros: Horváth Olga

Számvizsgáló: Sulyán György FCPA

A közgyűlést követő tanácsülésen az elnök felhívta a figyelmet a Magyar Élet február 11-i számában a Közösségi műhely rovatban megjelent beszámolóra, ami felöleli a tavaly decemberi ülés óta történeteket.

• Március 18-21 közt a Cowrai Fesztivál-nak magyar jellegzetessége lesz. Megrendezésére szövetségünk is kapott meghívást. Közös projekt lesz a Canberrai Nagykövetséggel. Válaszlevelünkben jeleztük, hogy mi népművészeti kiállítással, ének és zenei műsorral tudunk hozzájárulni a fesztiválhoz. Canberrából a Gyöngyösbokréta Táncsoport fog fellépni, és a nagykövetség szakácsa készíti a magyaros ételeket. Cowra-ban él Horváth Attila honfitársunk, aki besegít a projektbe.

• Meghívást kaptunk a Magyar Országgyűlés bizottságaként működő: Kárpátmedencei Magyar Képviselők Fóruma Külségi és Európa-ügyi Albizottsága Szórvány Munkacsoportja munkájában való részvételre. A KMKF Állan-

dó Bizottságának elnöke Dr. Szili Katalin, az OGY volt elnöke; a KMKF Külségi és Európa-ügyi Albizottság elnöke Németh Zsolt, az OGY Külségi Bizottsága elnöke; míg a Szórvány Munkacsoport elnöke Nt. Vetési László kolozsvári református lelkész. Elkészült a munkacsoport szórványstratégia tervezete, amit megkaptunk véleményezésre. Ez a tavaszi választások után kerül elfogadásra és kivitelezésre. A stratégiai koncepció kiemelt szerepet szán az egyházaknak és az oktatási rendszernek. Ahhoz, hogy a szórványban élő mintegy 2-3 millió magyar megtartsa magyarságát, az anyaország segítsége elkerülhetetlen – jelentette ki Németh Zsolt a február 1-i Szórvány Munkacsoport ülése után.

• Áttekintésre került a február 28-i szövetségi piknik előkészületei és március 14-én megrendezésre kerülő Szabadság Ünnepe.

• Az elnök bejelentette, hogy idén lesz 80 éves, és úgy döntött, hogy jövőre már nem vállalja az elnökséget. Mint mondotta: Már 10 évvel ezelőtt szerettem volna lemondani e felelősségteljes tisztségről, de akkor a szövetségünket és engem érintett „partizán akció” sokakat felhaborított, és rábeszéltek a maradásra. Nem kívánom letenni a tollat ill. a számítógépen folytatott munkát. Régi tervem, hogy feldolgozom az ausztráliai magyar nemzeti emigráció történetét. Egyre több visszaemlékezés jelenik meg Észak és Dél-Amerikában, sőt még Európában is az utókor számára. Úgy gondolom, hogy Ausztrália sem maradhat ki ebből a folyamatból.

\$ 399

DUNA TV SATELLITE TV SALE

DIGITAL READY

DUNA TV ÉS SOK MÁS MŰSOR VÉTELE, TÖBBEK KÖZÖTT Romania International, Russia Today angolul, stb. TELJESEN FELSZERELVE EGYETLEN ALACSONY ÁRON, TOVÁBBI KÖLTSÉGEK NÉLKÜL. GONDOSKODUNK RÓLA, HOGY BÁRKI SZÁMÁRA KÖNNYEN KEZELHETŐ LEGYEN.

PH: 0430 508 484

CALL TODAY FOR THE BEST PRICE IN TOWN

SAT PRO

GYÖNGYÖSBOKRÉTA

A MELBOURNEI GYÖNGYÖSBOKRÉTA NÉPTÁNC EGYÜTTES

Rendezésében

2010. április 17-én este 7 órától

a **MAGYAR KÖZPONTBAN**
(760 Boronia Rd. Wantirna)

TÚL A GYERMEK-ÉVEKEN 20-ik ÉVFODULÓT, és egyben mindenkori táncosaink TALÁLKOZÓJÁT ÜNNEPELJÜK

A jó hangulatot a közkedvelt **Jusztin Tamás, a Névtelen Fiukkal biztosítja.**

Várjuk jókedvre vágyó vendégeinket és kérjük **VOLT TÁNCOSAINK** mielőbbi jelentkezését!

Belépő jegy ára 20 dollár

Finom vacsora, sütemények, kávé, a bárban választékos toroköblítők várják kedves vendégeinket.

Asztalfoglalás:

SINKA IMRE: 9762-2380 (este 6 és 9 óra között)
HUSZÁR JUTKA: 0412809793
email: jutka@aapt.net.au

Sokáig úgy hitték, tévesen, hogy Görgey elkésett a kápolnai csatából

Kápolna: bosszantó csatavesztés

Százhatvanegy éve, február 26-án az alig egy hónapja kinevezett magyar fővezér, **Henryk Dembinski** altábornagy éppen az egyik egri kanonoknál ebédelt **Görgey Artúr** vezérőrnaggyal, a VII. (volt feldunai) hadtest parancsnokával, amikor Verpelét felől élénk, ismétlődő ágyúsó hallatszott. Az ősz lengyel hadúr először nem akarta elhinni, hogy megkezdődött a kápolnai csata, majd amikor kénytelen volt beismerni, „magaviselete egy őrjörgő tombolásához kezdett hasonlítani... minél közelebb értünk a csatatérhez, annál kevésbé hasonlítottak Dembinski szavai és taglejtései az értelmes ember magaviseletéhez” — ilyen maró gúnnyal jellemzi Görgey 1851-ben írt emlékiratában a lengyel tábornokot, őt téve felelőssé a csatavesztésért, és a Tisza mögé való visszavonulását.

A kortársak véleménye megoszlott a balszerencsés kápolnai csata megítélését illetően, például **Jókai** 1850-ben írt naplójában megemlíti, hogy egyesek szerint (tévesen) Görgey elkésett a csatából, majd élethűen ecseteli a magyar alvezérek elkeseredését a „szeles lengyel” érthetetlen visszavonulási parancsa miatt. Ám a magyarok meglepetésére **Windisch-Grätz** herceg nem üldözte a magyar sereget, hanem visszavonult Pest felé. A csá-

szári-királyi fővezér azt hitte, a magyarok döntő vereséget szenvedtek, és erről így értesítette az Olmützben tartózkodó ifjú **Ferenc József** császárt: „A lázadó csordákat, melyeket Kápolnánál iszonyú mennyiségben találtam fel, szétszórtam, és nagyrészt megsemmisítettem. Remélem, hogy néhány nap alatt Debrecenben leszek, és a pártütés eme fészket a hatalmamba kerítem.”

A kétnapos kápolnai csata volt Schwechat (azaz 1848. október 30.) óta az első olyan összecsapás, amelyben a cs. kir. és a magyar főerők kerültek egymással szembe. A honvéd főszereg bosszantó, mert elkerülhető, de nem döntő vereséget szenvedett, mintegy száznegyven katona esett el, és csaknem ezren sebesültek meg. A csata politikai következménye lett egyfelől a magyar történelmi alkotmányt önkényesen eltörölő olmützi birodalmi alkotmány, másfelől a magyar politikai és katonai ellenállás szellemének megerősödése, s ez megalapozta a szabadságharc dicsőséges tavaszi hadjáratát, amely három hónap alatt felszabadította az ország területének túlnyomó részét.

Nagy diadal Szolnoknál

„A szabadságharc egyik legkülönösebb jelenete volt, amikor 1849. március 5-én Szolnok egyik utcáján az előnyomuló 9. vörössípkás honvéd

zászlóaljhoz tartozó két század belebotlott egy ellenséges lovasosztályba. A gyalogos honvédek habozás nélkül sortüzet adtak le a nehézlovasságra, majd irtózatossággal szuronyrohammal megtámadták és megfutamították a cs. kir. hadsereg elit -számító vérteseit. Jókai elbeszélése szerint egy veterán lengyel katona így méltatta a honvédrohamot: „*Én szolgáltam Napóleon alatt, láttam az ancienne garde csatáit, részt vettem a lancier-csapat harcaiban, de oly csatákat egy sem vívott, mint a vörössípkás.*”

Százhatvanegy éve, március 5-én délutánig a szolnoki hídfő volt az egyetlen tiszai átkelő, amely a cs. kir. csapatok kezén volt. Az 1849 elején Windisch-Grätz herceg, császári fővezér által megszállt Buda-Pest, illetve a magyar képviselőház és az Országos Honvédelmi Bizottmány ideiglenes székhelyül szolgáló Debrecen között nagyjából félúton fekvő Szolnok a Tiszántúl kapuja volt. 1849 első két hónapjában többször is gazdát cserélt, és a magyar főszereg tavaszi ellentámadásának nyitánya lett Szolnok visszafoglalása. Kezden két hónappal azután, hogy Windisch-Grätz azt jelentette Ferenc József császárnak: „az ellenség teljesen elvesztette tartásának és önbizalmának maradványait”, a délvidéki hadszíntérről megérkező **Damjanich János** és **Vécsey Károly** honvédtábor-

“Te vagy, hazám, most

nokok hadosztályai meglepetésszerűen bekerítették a Karger tábornok dandára által védett Szolnokot, majd rövid, véres tusában visszafoglalták a várost a kulcsfontosságú Tisza-híddal együtt. A cs. kir. hadvezetést katasztrófaként érte a szolnoki vereség, kivált a néhány nappal korábbi — tévesen döntőnek hitt — kápolnai győzelem tükrében. Tény: magyar csapatok ilyen összehangolt és ilyen nagy veszteségeket okozó támadására addig nem volt példa. Míg a kétnapos kápolnai csatában a császáriak veresége több mint háromszáz halott és sebesült volt, a szolnoki ütközetben mintegy hétszáz embert veszítettek. Nem kis részben a szolnoki hídfő visszafoglalása tette lehetővé, hogy a februárban a Tiszánál összevont magyar csapatok átcsoportosításával a honvéd főszereg átvegye a kezdeményezést.

A nagyszzebeni vacsora

„*Mi ne győznénk? hisz Bem a vezérünk, / A szabadság régi bajnoka!*” — így kezdte a költő és honvéd **Petőfi** Az erdélyi hadsereg című, 1849. március végén írt híres versét. Két héttel korábban, március 11-én este hét óra körül Bem tábornok éppen szüneteltette a cs. kir. és orosz csapatok által védett

petésszerűen megostromolta és elfoglalta Nagyszebent, mielőtt az őt üldöző cs. kir. tábornok visszaérkezett volna féltett erődítményébe.

216 éve született **József Bem** — a magyar történelmi legendáriumban Bem apó, Napóleon császár hajdani tüzer tisztje, az 1831-es lengyel szabadságharc legendás tábornoka, élete végén pedig a török hadsereg Murád pasája — 1848. december elején lett Kossuth jóvoltából az erdélyi hadsereg főparancsnoka. Bár Görgey a '48 őszén Bécsben, majd az ottani forradalom leverése után Pozsonyban felbukkanó lengyel tábornok hadi működésétől nem remélt maradandó eredményeket, mert a „divatos forradalmár-katona fajtából való kóbor lovagok egyikének” vélte, Bem rácsáfolt a kiváló magyar hadvezérre: hamarosan a magyar szabadságharc egyik legsikeresebb és legnépszerűbb parancsnoka lett. Nemcsak az őt rajongva tisztelő **Petőfi** versei tették nevét halhatatlanná, hanem fényes, olykor hihetetlen hadisikerjei is.

Ha 1849 első három hónapjában nem foglalja vissza a túlerőben levő ellenségtől Erdélyt, és ezzel nem biztosítja a Debrecenbe menekült kormányt és a

Nagyszzeben cseles bevétele után két héttel Bem apó honvédei egész Erdélyt felszabadították

Nagyszzeben délután elkezdett ostromát, amikor megérkezett gróf **Bethlen Gergely** huszár ezredes dandára, soraiban a 11. (kolozsvári) honvédszászlóaljjal. Az erdélyi sereg egyik legvitézebb egységének parancsnoka az ifjú **Bethlen Olivér** gróf volt. „Őrnagy úr, Szebenben akar ön vacsorázni?” — kérdezte tőle Bem tábornok. „Igenis, a zászlóaljjal együtt.” „Menjen hát be Szebenbe, és állítsa fel a zászlóalját a piacon!” Mivel már sötét volt, a honvédek nemigen látták, merre is van az ellen, ám Bem tüzeréségi tüzet zúdított a városfalakra, a városban több ház is kigyulladt, és a lángnyelvek fényénél több irányból megindult a szuronyos honvédek rohama: megmászták a sánccokat, betörték a főkaput, lekasabolgatták az ellenséges ágyúk tüzeit, és véres utcai közelharc után megfutamították a császári és az orosz védőket. Este tíz óra tájban a szövetségesek kiürítették Nagyszebent, így az erdélyi főhadparancsnokság székhelye magyar kézre került.

Erdély cs. kir. főparancsnoka, **Puchner Antal** altábornagy kétségbeesve értesült a császárhí Nagyszzeben elestéről, hiszen seregével éppen azért hagyta ott a — Havasalföldről behívott orosz segélycsapatok által is védett — dél-erdélyi szász várost, hogy bekerítse és megsemmisítse Bem csapatait. Az ősz lengyel tábornok azonban kicselezte a cselvetőt (aki 1848 októberében nyíltan szembefordult a magyar kormánnyal, s november végére szinte egész Erdélyt elfoglalta), és megle-

Tiszánál összevont honvéd főszereg háttát, aligha lett volna esély a dicsőséges tavaszi hadjáratra.

Karlócától Szenttamásig

„B/aththány/Lajos fogad velem, hogy 8 nap múlva bevesszük Szt. Tamást. — Ó, Istenem, micsoda vakság!” — írja naplójába **Széchenyi István** 1848. augusztus 21-én, s másnap így folytatja: „*Egészen elszomorodtam Magyarországon sorsán! Felfálnak bennünket a szerbek: ez világos előttem.*” Majd 24-én: „*Szt. Tamásban — mit nem fogunk bevenni — elvénnek az a kevés jó katonaság, amink van...*” Ám egyikük sem nyeri meg a fogadást, mert a szerb lázadók egyik legfontosabb táborát, a dél-bácskai Szenttamás községet a magyar csapatok elfoglalják — nyolc hónappal később. Az idő tájt az első felelős magyar miniszterelnök már több hónapja Windisch-Grätz császári fővezér politikai foglya a budai várban, a volt közmunka- és közlekedésügyi miniszter pedig jó fél éve Goergen doktor döblingi idegszanatóriumának lakója, így hát 1849 áprilisában nem tudják megbeszélni Szenttamás bevételének körülményeit.

A honvédsereget a két **Perczel** fivér vezette: **Mór**, a tábornok és a nála egy évvel fiatalabb **Miklós**, honvéd alezredes. (Mindkettőjük egykori házitanítója az ifjú **Vörösmarty Mihály**, akinek első nagy, reménytelen szerelme nővérük, az „angyali” **Etelka** volt.) **Perczel Mór**, a 4. hadtest új parancsnoka kapta a feladatot: felszabadítani a délvidéki cs. kir. sereg és a szerb felkelők

A magyar honvédek Szolnoknál megfutamították a császáriakat

a világ vezére...”**Szerb–magyar összecsapás a Délvidéken, 1848 nyarán**

által megszállt Bácskát és Bánságot. A Todorovic tábornok vezette osztrák-szerb csapatok ugyanis 1849. január-februárban egészen Szegedig és Aradig nyomultak előre, s a szerb lázadók és a Szerb Fejedelemségből ezrével érkező fegyveres önkéntesek — rengeteg magyar polgári áldozatot követelő — kegyetlenkedései miatt szinte népvándorlás indult a bácskai falvakból észak felé. Az 1848 tavaszán Karlócán kezdődő lázadás vezetői a délvidéki területeken önálló szerb tartományt akartak létrehozni, és azt egyesíteni Horvátországgal, Szlavóniával és Dalmáciával. A június 12-i karlócai ütközettel megkezdődött szerb–magyar „kis háború” a magyar szabadságharc legtovább tartó és legvéresebb frontja volt.

A 4. (bácskai) honvéd hadtest Perczel tábornok vezetésével százhatvan éve, március 22–23-án a Szeged környéki szerb állások áttörésével kezdte meg sikeres hadjáratát. Néhány nap múlva felmentette a cs. kir. ostromzár alól Péterváradot, amely Komárom után a legerősebb, egyben legfontosabb dunai erő volt. Április 3-án reggel megtámadta a korábban — 1848. júliusban, augusztusban és szeptemberben — háromszor is (!) sikertelenül ostromolt Szenttamást, a Ferenc-csatorna északi partján fekvő szerb erődtámaszt. A Peczel Miklós és Gál László ezredes által vezetett két honvéd dandár a több mint egyórás heves ágyútűz után a déli hídfőnél, majd nyugat felől is áttörte a tábor sáncait, mire a többbezes szerb védősereg fejvesztve menekülni kezdett, de sokan a Szenttamást északról határoló Krivajapatakba fulladtak. Ezután Perczel porig romboltatta a szerb felkelés jelképévé vált tábornok, majd április közepére a Titeli-fennsík kivételével egész Bácskát felszabadították hős honvédek.

Főbelövés? Fővezérség!

Négy héttel azután, hogy Kossuth főbe akarta lövetni Görgey tábornokot, 1849. március 30-án kinevezte a

magyar főszereg (ideiglenes) fővezérévé. Az utolsó pillanatban, mert a több mint negyvenezer főnyi honvédsereg várva várt támadása éppen megindult a gyöngyös-pesti országúton Windisch-Grätz herceg, császári fővezér Gödöllő térségében összevont hadserege ellen. Bár az Országos Honvédelmi Bizottmány (de facto a kormány) elnöke nehezen hozta meg döntését, ezúttal — Damjanich és Klapka tábornokok határozott kívánságára — jól döntött. A következő héten ugyanis a Görgey fővezér és Klapka, Aulich, Damjanich, Gáspár András hadtestparancsnokok vezényelte honvédsereg a hatvani, a tápióbicskei és az isaszegi ütközetben háromszor is győzelmet aratott a létszámfölényben levő cs. kir. főszereg ellen — ezzel megkezdődött az 1848–49-es Európában egyedülálló dicsőséges tavaszi hadjárat. A haditáborban tartózkodó Kossuth már április 3-án arról számolt be az OHB-hoz írt levelében, hogy a seregben „minden kerék gyönyören összevág, mint a jó óram”, és „mi ezen jó egybevágás harmóniájának kulcsa? Az: hogy Görgey a legtisztább indulatú hazafi, kiből a haza tökéletesen bízhatik”.

Micsoda szerencse, hogy nem lövette főbe március 4-én, Tiszafüreden! Görgey ugyanis, Klapka és Répász hadtestparancsnokok és a sereg törzstisztjeinek támogatásával az előző napon — Szemere Bertalan kormánybiztos közreműködésével — leváltotta a fővezéri posztról a kápolnai csatavesztés és az azt követő visszavonulás miatt a hadsereg bizalmát elvesztő Dembinski altábornagyot, és átvette a fővezérséget. Kossuth Mészáros Lázár hadügyminiszterrel és helyettesével, Vetter Antal tábornokkal oldalán azzal a szándékkal sietett Debrecenből Tiszafüredre, hogy a katonai lázadás vezetőjét, Görgey-t agyonlövetti. A helyszíni kihallgatások során azonban az OHB elnöke meggyőződött arról, hogy a Dembinski–Görgey-konfliktusban az egész tisztikar nem az általa

Görgey Artúr vezérőrnagy 31 évesen lett a honvéd főszereg parancsnoka

január végén fővezérré kinevezett lengyel altábornagy, hanem a — szintén általa — 1848. november elsején a feldunai sereg (a későbbi 7. hadtest) főparancsnokává kinevezett magyar tábornok mögött áll.

A politikai vezetés végül is kényszeren jóváhagyta Dembinski leváltását, ám a tétovázó — vagy inkább taktikázó — Kossuth Görgeynek és Vetternek is megígérte a fővezérséget. Március 8-án aztán az osztrák nemesi származású volt császári tisztet, a honvédvezérkar főnökét nevezte ki altábornaggyá és főparancsnokká, ám vele szemben ha-

bevenni Isaszeg, amely a Pestre vezető országút kapuja volt.

A 29. évét aznap betöltő Klapka György újdonsült tábornokként a még Dembinski altábornagy által kidolgozott haditervet úgy módosította, hogy a Windisch-Grätz tábornagy által Gödöllő térségében összpontosított mintegy ötvenezer főnyi cs. kir. hadsereg ellen a következő módon támadjon a honvédsereg: a gyöngyös–hatvan–pesti országút mentén a 16 ezer főnyi 7. hadtest, míg az összesen 31 ezer főnyi 1., 2. és 3. hadtest egy délnyugati kerülvél a Jászságon át igyekezzen az ellenséges főszereg oldalába, hátába kerülni.

A Görgey Artúr tábornok, ideiglenes fővezér által jóváhagyott megkerülő hadművelet április 2-án indult. E napon a 7. hadtest Gáspár András ezredes vezényletével megnyerte a hatvani ütközetet, s e győzelemért megkapta a tábornoki és hadtestparancsnoki kinevezést. Ezt követte április 4-én a „kétfelvonásos” tápióbicskei ütközet, amelyben először Klapka 1. hadteste vereséget szenvedett — még a harc tere siető Görgey sem tudta megállítani futásukban a felbomlott zászlóaljkat —, majd a Damjanich tábornok vezényelte 3. hadtest híres 3. és 9. honvédzászlóaljai bravúrosan megfordították az ütközetet.

Két nap múlva Isaszegnél majdnem megismétlődött a tápióbicskei forgató-

könyv. A délben a Királyerdőben megkezdődő csata első szakaszában a magyar balszárnyon Klapka hadteste meghátrált, már-már felbomlott, és ezzel veszélybe sodorta a magára maradt Damjanich-hadtestet. Az oda száguldó Görgey próbált lelket önteni csüggedt tábornokába: „Ma kell győznie, vagy mehetünk vissza a Tisza mögé!” Azzal biztatta, hogy Damjanich a tülerő ellenére állja a csatát, Aulich hadteste pedig nyomban itt lesz, végül Klapka összeszedte magát és csapatait, s a fővezér „rábeszélésére” újra támadásba lendült. Görgey átvette a csata vezetését a veszélyeztetett középen, Damjanich hős katonái pedig a tülerővel szemben éjjelig kitartottak a felgyújtott, pokoli erdő északi részén. Aulich 2. hadtestének megérkezése után aztán a magyar sereg a déli szárnyon fölénybe került, késő estére rohammal bevette Isaszeg, mire a császári csapatok éjjel visszavonultak Gödöllőre, majd azonnal Pest felé.

Ha az Aszódon (a haditervnek megfelelően) egész nap várakozó 7. hadtest öntevékenyen támadást indít északkelet felől Gödöllő felé, akkor az ellenségnek aligha lett volna ideje, hogy kikerülje a Görgey szerint „csaknem bizonyos katasztrófát”. A császári hadsereg így is a legnagyobb — bár nem döntő — vereségét szenvedte el Isaszegnél a szabadságharc kezdete óta.

Görgey Artúr tábornok, a honvédsereg fővezére (balra, fehér lovon) az isaszegi csata egyik legválságosabb pillanatában megállítja Klapka György tábornok, hadtestparancsnok (középen) visszavonuló csapatait

sonló ellenszenvet mutattak ki a meghatározó parancsnokok, mint lengyel elődjével. Különösen azután, hogy március közepén éppúgy kudarcba fulladt a Duna–Tisza-közén a magyar főszereg offenzívája, mint február végén Dembinski vezényletével. Így amikor március 28-án Vetter váratlanul megbetegedett, Kossuthnak most már valóban alkalmas fővezért kellett találnia, aki a másfél hónapja tervezett, s végre elindult hadjáratot sikerre viheti. *Eljött hát Görgey ideje.*

Ma kell győzni, vagy mehetünk a Tisza mögé

„Nem harc, nem ütközet volt itt, hanem párbaj tízezer és tízezer férfi között; párbaj gyalog és lóháton, golyóval és szuronnal, karddal és puskaggal, kövekkel és pusztá kézzel. Egy óriási párbaj, hol külön minden fa alatt minden férfi magára harcol ellenfelével...” — írta a százhatvan éve lezajlott isaszegi csatáról Jókai talán legnépszerűbb regényében (A kőszívű ember fia). A Gödöllőtől délkeletre, a Rákospatak keleti oldalán fekvő Királyerdő volt 1849. április 6-án a szabadságharc egyik legnagyobb ütközetének helyszíne. A magyar főszereg ezen az erdőn keresztülvágva akarta

1848–1849

Meghívó

a Melbourne-i Magyar Központ vezetősége szeretettel hívja honfitársait

2010 március 14-én

a Melbourne-i Magyar Központban

15,00-kor tartandó koszorúzásra és azt követően

az 1848-as szabadságharc emlékére

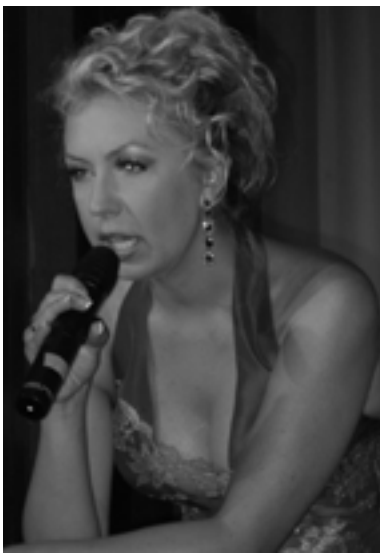
rendezett műsorra.

Bővebb felvilágosítás a következő telefonszámon 9707 4265.

KRÓNIKA

Koncert a Melbourne-i Magyar Központban

2010. február 6.-án nagy élményben volt része közel kétszáz vendégnek V. Molnár Judit előadásán. Judit, a miskolci Bartók Nemzetközi Operafesztivál állandó szereplője, az Interoperett szólistája és az opera-operett gálák

még mindig népszerű operett számokat, nagy élvezettel hallgatta a közönség. Többen dúdolták, vagy halkán énekelték a szép dallamokat. Meglepetésként, Judit felkérte az urakat egy táncra. Egy kis biztatás után **Tóth János** lett a partner. Együtt, Kálmán Imre „Csárdáskirálynő” „Táncolnék a boldogságtól” melódiájára, táncoltak. A közönség meg nem szűnő tapssal jutalmazta őket.

Befejezésül a „Madárka, madárka” című népdalban gyönyörködhettünk Judit kitűnő előadásában.

Köszönjük Judit a felejthetetlen műsort és reméljük rövidesen újra Ausztráliába, illetve Melbournebe láthatjuk. Ugyancsak köszönet a Magyar Központ vezetésének és segítőknek akik megszervezték a kellemes délutánt.

Kövesdy Éva

primadonnája.

A koncert első része a „musical”-ek világába varázsolt minden hallgatót. A műsorban ismert és nekem kevésbé ismert énekszámok voltak, mint a „My Fair Lady”, „Phantom of the Opera” és még sorolhatnám. Judit a műsor első részét, gyönyörűen énekelve, két Puccini és egy Verdi opera részlettel fejezte be. Az utolsó három számmal nyerte el igazán a közönség tetszését.

Szünet után közkedvelt operett részeket következtek, ő **Lehár, Kálmán** és **Strauss** műveiből. A közismert, de

Gulyás és Halászlé főzőverseny

Vasárnap, mire én már a Központba értem, mondhatni, hogy a harmat (képletes, mert nagyon meleg volt) már régen felszáradt. Az emberek sokasága tarkálott a templomkert hűs fái között. Meleg volt. A kerti asztalok körül ülő társaságok között már nagyban folyt a beszélgetés. A bográcsokban vidáman főtt a különböző gulyás/halászlé, melyek illata elárasztotta az egész környéket, igazán jó étvágyger-

jesztőnek bizonyult, mivel minden étel nagyon gyorsan elfogyott. De kezdjem csak előlről.

A pénztárban **Galambos Imola** és **Sülyi Eta** ült. A pénztárosi munka általában egyszerű, csak akkor van fennakadás ha nem jut mindenkinek kóstoló és a jegyek visszaváltásra kerülnek. Ez ma így történt.

A főzőverseny benevezői: **Aranka, Marika, Rozika** lánygulyás, **Ámon Lilla** babgulyás-Böröczki módra, **Batki Szilvia** gulyás-berényi módra, **Erdősi Karcsi** bakonyi birkagulyás, **Forgács** testvérpár, **Mária** és **László-Forgács** őz bográcsost készített, **Hegedűs József** tamásfalvai kondérost,

Kovács Róbert csekész halászlé, **Kövesdy Éva** és **András** pusztai gulyást, **Muzsi Csilla** és csapata, marha gulyás Gyöngyösbokréta ízre, **Nádasdi Péter** pacalpörköltet, **Rácz Gyuri, Bogdanovics András** és **Szász Sándor** kukták, erdélyi Magyar gulyást és halászlét, **Szabó Gyuri** hajósi halászlét-Marika kedvencét, **ifj Tóth Sándor** és **Mónika** csipetkés gulyást móri különlegesség, **Vilmamama** szegedi halászlét-tésztával.

Bírálóbizottság tagjai: **Iván Miklósné Nusi** (Bajáról), **Bánáti Erik** a **Korona Csárda** szakácsa és **Vigh**

Zsolt a **Korona Csárda** bérlője. Mint minden évben nehéz feladatot vállalt magára a bírálóbizottság, de ennek ellenére megszületett a határozat.

Halászlé főzés nyertesei: **1. Rácz Gyuri és kuktái; 2. Szabó Gyuri; 3. Kovács Róbert-Cserkészek. Gulyás főzés nyertesei: 1. Rácz Gyuri és kuktái; 2. Hegedűs József; 3. Ámon Lilla.**

Spurigán János, az egyik gulyás szakértő, nagykonderban, 40kg mahlálszárból, főzte a finom gulyást. A kiszolgálóknak, — **Ámon Lilla, Fazekas Erzsébet, Padányi Gyöngyvér, Pál Zsuzsa, Spurigán Katalin, Vető Olga, Virág Marika** — is komoly feladatot jutott. A finomságokat, ez alkalommal: a gulyást, palacsintát és lángost soha sem lehet, a sorban várakozók meglegedésére, elég gyorsan kiadni. Az ebédsztás ideje alatt a szorgos kezek, **Bálint Enikő, Huzár Jutka, Juhász Etelka, Lovrecz Krisztina**, már nyújtották-szaggatták a lángostészta, előkészítették a sütésre. A sütő gárdának, **Vető Tibor, Juhász Géza, Bico János, Juhász Péter, Miskei Tom**, akik a lángos süstést vállalták nehéz munkájuk volt. A nagy melegben a forró sütők mellett sütötték a lángost, nem leányálom. Talán a legkellemesebb munka a Központ Táncsoport tagjainak jutott a hűsítő italok árusítása a „Szent Kútnál”, árnyékban és az ital kézközben. Ebéd után a zeneszünetet **Bakos János** érces hangja törte meg, sport vetélkedőre hívta a megjelenteket, melyen a résztvevők letornázhatták az ebéd kalóriáit. **Juhász Etelka**, más feladatot is vállalt, nagyon kipirult mire azt a sok palacsintát megsütötte, és mint általában felváltásra senki sem jelentkezett. Ezután **Miskei Rózsa** következett, a rendezők (Melbournei Magyar Központ, Gyöngyösbokréta és Melbournei Magyar Központ Táncsoport) nevében megköszönte, hogy ilyen sokan eljöttek és értelmét látják

